

La Mare (Lletra)

El nen , és pe-tit,
ja mig a-dor-mit,
la ma-re se'l mi-ra,
i junt el bres-sol
noel dei-xa mai sol
jo-io-sa sos-pi-ra.

I vet-llant el seu som-ni amba-mor
ella pen-sa tran-quil-lai dit-xo-sa:
"El meu fill val un món, i un tre-sor."
I l'a-dorm, tot can-tant-lia-mo-ro-sa:

"Fes no-nes, rei-et,
fes no-nes, fill meu,
queets un an-ge-let
que m'haen-vi-at Déu."
El be-saa la ca-ra,
el be-sael front,
pe-tons d'una ma-re,
lo més gran del món!

El nen , és més gran,
la ma-re , plo-rant
li diu ca-da di-a:
"No sur-tis de nit
ifuig , dels bro-gits.
Tre-ba-llaes-tu-dia."

I ta-pant-liels de-fec-tes què té
l'a-con-se-lla amb carin-yo iel gui-a
pel ca-mí del tre-ball i del bé,
queés lo quee-lla de-sit-ja ian-si-a.

"Per-do-na'm fill meu,
però jo , t'haig de dir
queel meu cor et veu
per molt , mal ca-mí.
Qui mal t'a-con-se-lla
deu seral-gun nin-gú.
Fes cas d'u-na ve-lla
que sols viu per tu."

"Ve-ient-te per-dut
ide tots des-pre-ciat,
¿per què nohas vin-gut
a-quíal meu cos-tat?
Noa-bai-xis la ca-ra,
i*ai*-xeca el front,
queet que-dau-na ma-re.
"Lo més gran del món!"